

Neļaujiet tam, ko Jūs nevarat izdarīt traucēt tam, ko Jūs varat izdarīt. – John R. Wooden

Septembris (138) – 2017

Zāļu iela 12, Priekule, LV-3434 Reģ.nr.90000159161 SWEDBANKA Konts LV61HABA0551032019880

➤ Draudzes svētki ceturtajā septembra svētdienā. Ciemos – Jelgavas baptistu draudzes mūziķi

Prof. Ilmārs Hiršs

Mg.sc.ing., Dr. theol.

Kopš 1983. gada vadījis dievkalpojumu un sludinājis baptistu draudzēs Latvijā un bij. Padomju Savienībā (tag. Krievijā, Baltkrievijā, Ukrainā, Kazahstānā, Kirgizstānā, Tadžikistānā, Uzbekistānā).

Ordinēts par sludinātāju 1991. g.

Ordinēts par mācītāju 1994. g.

Kalpojās Rīgas Āgenskalna baptistu draudzē (1991–1992), Rīgas Semināra baptistu draudzē (1992–2006), Ogres Trīsvienības baptistu draudzē (2003–2011).

Bijis diriģents Rīgas Mateja baptistu draudzē (1969–1977) un Rīgas Āgenskalna baptistu draudzē (1977–1991).

Dr. Ilmārs Hiršs ir Latvijas Kristīgās akadēmijas asociētais profesors Bībeles teoloģijā. Viņš ir atjaunojis un vadījis Latvijas Baptistu draudžu savienības Teoloģijas semināru, Kristīgās vadības koledžu, darbojies kā LBDS ģenerālsēkretārs. Dr. I. Hiršs ir LBDS Bīskapa teoloģiskās komisijas vadītājs. Dr. I. Hiršam ir vairāk nekā 50 publikāciju Latvijas, ASV, Vācijas un Čehijas teoloģiskajos izdevumos. Viņš ir piedalījies ar referātiem teoloģiskās un zinātniskās konferencēs Vācijā, Zviedrijā un Latvijā. Vairāku grāmatu autors, jaunākās - "Debesis ir visur" un "Patiesības Gara spēkā".

To, ka esmu vecs, zināju jau krietni sen un itin labi biju iemācījies ar to sadzīvot, bet, ka vecmodīgs, – tā man bija pilnīgi jauna atklāsme. Visu laiku biju domājis un arī sajutos, ka diezgan labi varu sadzīvot ar šī modernā laika izaicinājumiem. Arī ar jaunā laika reprezentantiem, mūsdienu jauno paaudzi, kopumā varēju saprasties tīri labi. Vismaz man tā pašam šķita. Bet tad pēkšņi nāca atklāsme: "Tu tomēr esi vecmodīgs." Kāpēc? Centos taču ģērbties atbilstoši mūsdienu tendencēm. Tradicionālās "šlipes" vietā ikdienā ap kaklu sāku siet šalli. Esmu atrodams arī sociālajos tīklos. Jaunākajos politikajos, sporta un kultūras notikumos orientējos tīri labi. Ar datoru un citu mūsdienu tehniku arī neesmu pilnīgi uz "jūs". Jā, saplēstas džinsu bikses gan man nav. Negrasos arī par 500 USD pasūtīt internetā bikses ar nenomazgājamiem dubļiem vai asinīm. Nevaru atbalstīt tetovēšanos, kas tagad pārņēmusi visu pasauli un ienākusi arī kristiešu vidū, šķiršanos

un brīvu kopdzīvi, viendzimuma laulības, homoseksuālismu un daudzas citas lietas, par ko tagad debatē vai pat pieņem par normālu bez debatēšanas, bet kuras manā bērnībā, jaunībā un spēka gados kristieši uzskatīja par grēku.

Vai tas būtu izraisījis tās domas par vecmodīgumu? Katrā ziņā manā jaunajā atklāsmē tam nebija izšķirošas nozīmes. Bet es pēkšņi sapratu, ka kristīgo draudžu dzīvē ir dažas lielas jomas un virzieni, kuros mani uzskati nu nekādi nav savienojami ar mūsdienu tendencēm.

Sākšu ar pirmo. Manas dzīves laikā kristieša dzīves atslēgas vārdi bija: grēks, grēku nožēla, cīņa pret grēku, svētdzīve. Tā ir rakstīts Bībelē. 1.Tes 4:3 "Jo tāda ir Dieva griba – lai jūsu dzīve būtu svēta." Rom. 6:12 "Tāpēc lai grēks nevalda jūsu mirstīgajā miesā! Neklausiet vairs viņas iekārēm!"

Vēl vairāk: mani vecāki un daudzi citi vecās paaudzes kristieši visu savu ikdienas dzīvi,

tas ir, praktisko darbošanos un arī izteiktos vārdus, centās vērtēt pēc mērauklas: vai tikai tas nav grēks? 1.Tes 5:22 "Atraujaties no visa, kas ļauns." (Glika tulk. "Atraujieties no visa, kas ļauns liekas.")

Tā es tiku audzināts un pie tādiem principiem cenšos pieturēties arī mūža nogalē. Bet es redzu, ka šie principi šodienas kristīgajā pasaulē vairs nav modē, vairs nenostādā. Grēks, cīņa pret grēku, grēku nožēla, svētdzīve – tādas vārdus šodien dzird maz. Katrā ziņā kristieša dzīves atslēgas vārdi tie vairs nav. Tie skan kā no senas teoloģiskas bibliotēkas, kur visas grāmatas pārklājušās ar biezu putekļu kārtu un kādu no tām pa retam rokās paņēmu veci bārdaini vecmodīgi teologi (man gan bārdas vēl nav). Šiem vārdiem šodien ir tāda kā naftalīna smarža, ko ieliek skapī, lai no drēbēm aizbaidītu kodes. Katrā ziņā kristieša dzīve pēc tiem orientēta netiek. Draudzēs par šādiem tematiem dzird maz sludinām. Šodien ir pavisam citi kristīgi atslēgas vārdi. Kādi? Tos jau mēs paši labi zinām: kalpošana, slavēšana, mentorings, komandas veidošana, līdzekļu piesaiste utt. Tās ir labas un vajadzīgas lietas, bet tās nav kristīgās identitātes pazīmju saraksta pirmajās rindās. Tās nav prioritātes. Ja kristiešu dzīves un draudzes tiks orientētas tikai uz šīm vērtībām un tiks pazaudēts svētdzīves jēdziens, tad visa kristietība pamazām pārvērtīsies par interešu klubu un/vai labdarības iestādi.

1.Tim 6:12: „Cīnies labo ticības cīņu...”
Par kādu cīņu tad Pāvils šeit runā? Ebr. 12:4 tas pateikts pavisam skaidri: „Jūs vēl neesat līdz asinīm pretim turējušies, cīnīdamies pret grēku.” Cīņa pret grēku. Tā ir aizmirstā sfēra. Šodien cīņa, strīdi un šķelšanās notiek par "pareizajiem" uzskatiem, personīgajām ambīcijām, par to, lai Dievs visu izdarītu pēc mūsu prāta. Tikai nav

cīņas pret grēku. Tas nav laikmeta izaicinājumu saraksta pirmajās vietās. Tā nav tā sacīkste, kurā kristietis šodien tiktu mudināts piedalīties.

Jā, es labi saprotu, ka tās ir mūsu modernā laika tendences. Pasaule ir izmainījusies. Bet cik tālu mēs laikmeta garu, kultūrvidi drīkstam ielaist sevī un mūsu draudzēs? Vai tāpēc, ka šodienas cilvēks melo, apsola, skaidri apzinādamies, ka nekad to negrasās izpildīt, pasaulīgo labumu segu ar visu spēku rauj uz savu pusi, aizstāv homoseksuālismu un viendzimuma laulības cilvēktiesību vārdā, šķiras no savas ģimenes, dzīvo brīvā kopdzīvē un dara vēl daudz ko citu, ko Bībele nekādi nevar akceptēt, arī kristietim tā būtu jādara? Vai būtu jāiet līdzī laika garam? Vai tomēr nevajadzētu Bībeli ne tikai studēt, bet sākt vairāk pēc tās dzīvot? Un nekaunēties atšķirties no pasaules gan uzskatu, gan dzīves veida ziņā?

Es saprotu, ka ar saviem uzskatiem un runām par svētu dzīvi un grēku esmu kļuvis vecmodīgs. Varbūt apnicīgs, jo šīs domas jau nāk no „vecajiem plauktiem”. Šodien jau pieprasījumā ir kaut kas jauns, žilbinošs un moderns. Kādi teiks: „Atkal jau par to grēku.” Bet es esmu pārliecināts, ka grēka nožēla, cīņa pret grēku un svēta dzīve ir tie kritēriji un pamatvērtības, kas nosaka patiesa kristieša praktisko dzīvi, „bez kā neviens neredzēs To Kungu.” /Ebr. 12:14/ Redzēt mūžībā Jēzu Kristu – tas taču ir mūsu garīgā ceļa vainagojums. Un tāpēc es nemaz nevēlos mainīties, negribu šajā ziņā piemēroties jaunajam laikam. Es turpināšu tiekties svētuma virzienā un esmu pārliecināts, ka daudzi no jums arī to darīs. Lai nekad nepazaudējam šo tiekšanos, kaut arī modernā cilvēka acīs ar to kļūstam vecmodīgi! Dieva acīs mēs nekļūsim vecmodīgi.

////////////////////////////////////

➤ Pateicības vakariņas Lībiešos pulcēja krietnu bariņu darbīgu cilvēku ne vien no Priekules, bet arī no Liepājas, Rīgas un Jelgavas, kuri savu enerģiju, laiku, prasmes un zināšanas ieguldīja šīs vasaras mūsu draudzes notikumos: pusaudžu nometnē, tēvu un dēlu ekspedīcijā, vasaras Bībeles skolā, Misijas nedēļā, mūzikas festivālā... Kopīgs mielasts, atskats uz vasaras notikumiem, atziņas par bijušo... smieklī, atmiņas, dziesmas, spēles utt. un pāri visam pateicība Dievam par visu, kas mūsu dzīvēs noticis!

Tēva diena ir starptautiska mēroga svētki, kas tiek svinēti **par godu visiem pasaules tēviem**, tādējādi godinot tēva nozīmīgo lomu kā ģimenē, tā arī sabiedrībā. Tā tiek svinēta septembra **otrajā svētdienā**.

Galvenā šo **svētku ideja**, kas ir palikusi nemainīga kopš to pirmsākumiem, ir **pateikties** tēviem par viņu devumu ģimenei un ieguldījumu bērnu audzināšanā, kā arī **stiprināt tēvu un viņu bērnu ģimeniskās saites**.

Mūsdienās, kad tradicionālais ģimeņu modelis ir krietni pamainījies, viens no šo svētku mērķiem ir popularizēt ideju, ka **būt tēvam ir moderni, pagodinoši un ar to ir jālepojas**, bet tajā pašā laikā arī atgādināt vīriešiem par **pienākumiem un atbildību**, kas saistās ar vecāku lomu.

Kādu rītu es sagatavoju sev kafiju, paņēmu ikrīta avīzi un apsēdos uz terases lai palasītu. Fonā skanēja radio. Es pārslēdzu kanālus un pēkšņi izdzirdēju samtainu veca vīra balsi. Viņš kaut ko runāja par “tūkstoš bumbiņām”. Es ieinteresējos un pagriezu radio skaļāk.

– Labi – teica vīrs – varu garantēt, ka Jūs esat ļoti aizņemts darbā. Vakar, šodien, rīt. Un Jums maksā labi. Taču par šo naudu viņi nopērk Jūsu dzīvi. Padomājiet, Jūs nepavadāt šo laiku kopā ar savu ģimeni – ar saviem mīļajiem, bet viņi Jūs gaida. Ne par ko neticēšu, ka Jums tik daudz jāstrādā, lai vienkārši izdzīvotu. Jūs strādājat tik daudz, lai piepildītu savas vēlmes. taču ziniet, ka tas ir kā apburtais loks – jo vairāk naudas, jo vairāk vēlmju jāpiepilda, jo vairāk naudas vajag un tāpēc Jūs strādājat galvu nepacēlis lai saņemtu arvien vairāk un vairāk. Pajautājiet sev: “vai tiešām man vajadzīga tā vai cita lieta – piemēram jaunāka, modernāka mašīna?” Un šīs mašīnas dēļ Jūs esat gatavs laist garām dēla pirmo uzstāšanos deju konkursā.

– Ļaujiet man Jums pastāstīt, kas man reāli palīdzēja saprast un atcerēties, kas tad ir manas dzīves vērtības. Un viņš sāka skaidrot savu “tūkstoš bumbiņu” teoriju.

– Skatieties, kādā jaukā dienā es apsēdos un sāku skaitīt. Vidēji cilvēks dzīvo 75 gadus. Zinu, daudzi dzīvo īsāku mūžu, citi – garāku. Taču vidēji tie ir 75 gadi. Tagad es 75 sareizinu ar 52 (tik svētdienu ir gadā) un sanāk 3900 – tik svētdienu ir Jūsu mūžā. Kad es par to aizdomājos, man bija 50 gadu. tas nozīmē, ka uz to brīdi biju nodzīvojis apmēram 2900 svētdienas. Un man palika tikai 1000.

Es aizgāju uz veikalu un nopirku 1000 nelielas

plastikāta bumbiņas. Mājās tās iebēru caurspīdīgā stikla traukā. Katru svētdienu es izņēmu no trauka vienu bumbiņu. Un es ievēroju, ka redzot, kā bumbiņu skaits traukā samazinās, es sāku pievērst uzmanību tam, kas manā dzīvē patiešām ir svarīgi – patiesajām savas dzīves vērtībām.

Nav spēcīgāka līdzekļa un motivācijas, kā redzēt kā samazinās Jums atvēlētais laiks.

Tagad noklausieties pēdējo domu, ar kuru vēlētos šodien padalīties, pirms dodos apskaut savu mīļoto sievu lai dotos ģimeniskā pastaigā. Šorīt es no trauka izvilku savu pēdējo bumbiņu... Tāpēc, katra nākamā diena man būs brīnišķīga dāvana. es to pieņemšu ar mīlestību un pateicību un dāvāšu saviem mīļajiem savu dārgo dzīves laiku – mīlestību un sirds siltumu. Ziniet, es domāju, ka tas ir vienīgais veids kā nodzīvot skaisti savu mūžu. Es neko nenožēloju.

Bija jauki ar Jums parunāties, taču nu man ir jādodas pie manas ģimenes. Ceru, ka tiksimies.

Es biju šokā, sēdēju un nevarēju pakustēties. Man bija par ko padomāt. Bija svētdiena, taču es biju nolēmis aiziet uz darbu lai nedaudz pastrādātu – bija jāpabeidz viens no projektiem. Pēc tam biju nolēmis kopā ar kolēģiem aiziet uz klubu. Tā vietā es piecēlos un devos uz guļamistabu lai pamodinātu sievu.

– Mosties, Mīļā! Brauksim ar bērniem piknikā.

– Mīļais, kas noticis?

– Nekas īpašs, es vienkārši sapratu, ka sen neesam svētdienu pavadījuši kopā. Un vēl, iebruksim rotaļlietu veikalā, man jānopērk plastmasa bumbiņas...

/Autors: Autors Konstantīns Maļugins/

Ja tu gribi saņemt prieku, dāvā to citiem, ja gribi būt mīlēts, iemācies mīlēt citus, ja tu vēlies, lai tevi ievērotu un novērtētu, iemācies pamanīt un novērtēt citus, ja tu gribi, lai tu dzīvotu pārticībā, palīdzi citiem tikt pie pārticības. Ja tu vēlies būt svētīts ar visu labo, ko dzīve var piedāvāt, iemācies klusām apveltīt citus ar šīm veltēm.

/Dīpaks Čopra/

Svētdienskolotāji, lieliska iespēja jums!

30.septembrī Rīgā, Lāčplēša ielā 37, pl.10-16

Cilvēkiem ir dažādi uztveres veidi - Dievs mums devis dažādas maņas, caur kurām uztvert pasauli un informāciju. Ne vienmēr pietiek tikai ar to, ka dzirdam, daudz vairāk atceramies, ja papildus tam, ka esam klausījušies, esam arī redzējuši.

Seminārā "Neierasti par ierasto" Torbens Ostermarks (Dānija) demonstrēs priekšmetstundas, skečbordus, trikus, darbu ar papīru, kas visi ir vizuāli līdzekļi, lai palīdzētu bērniem iepazīt Dievu un Bībeles patiesības. Torbenam ir 35 gadu evaņģēlista pieredze, strādājot ar bērniem, pusaudžiem un arī pieaugušajiem.

Seminārā gaidīti visi, kas kalpo bērniem - svētdienskolotāji, kristīgās mācības skolotāji, vecāki.

Šajā pašā laikā arī notiek seminārs - pieredzes apmaiņa **Vīru kalpošana** – tās loma draudzē un evaņģelizācijā. *Par savu pieredzi vīru kalpošanā stāstīs Kīts Burkharts, BGCO ģimeņu un vīru kalpošanas vadītājs un Skots Filipss, BGCO izpilddirektors.*

Ja Dieviņš tev kaut ko ielicis šūpulī, tad to visu realizēt ir tavs pienākums. Tā nav nekāda privilēģija pret pārējiem, bet tavs pienākums pašam pret sevi, jo tu ietilpst Dieva plānos. Ja tu to nerealizē, tu izjauc Dieva plānus un par to tu dabūsi pa šnobeli.

/Mākslas zinātnieks Jānis Pujāts/

Bībeles lasīšanas plāns septembrī

Romiešiem 15:14-16:27

1. Tesalonīkiešiem 1:1-2:20

1. Tesalonīkiešiem 3:1-4:18

1. Tesalonīkiešiem 5:1-28

2. Tesalonīkiešiem 1:1-3:17

Pacietība pret citiem ir mīlestība.

Pacietība pret sevi ir cerība.

Pacietība pret Dievu ir ticība.

/A.Bestavros/

Sveicam dzimšanas dienā!

1.09. - Ilga Gūža

10.09.- Spodris Liekniņš

10.09.- Gundega Paņķo

10.09.- Malda Ziemele

14.09.- Ilona Pavlāviča- 40 gadu jubileja

19.09.- Vineta Zalcmane

20.09.- Gunta Arāja

27.09.- Mārcis Pļaviņš

28.09.- Agita Goldingere

30.09.- Indra Ļaudobe

Ātrs un nu ļoti garšīgs kūkss.../izklausās garšīgi, atsauksmes veltiet internetam ☺/

- 120 g miltu
 - 4 olas
 - 380 g iebiezināta piena
 - 50 g sviesta
 - 1 tējkarote cepamā pulvera
 - 1 iepakojums vaniļas cukura
1. Iebiezināto pienu un olas sakuliet nelielā ātrumā ar mikseri.
 2. Ielejiet izkausētu sviestu, atkal sakuliet.
 3. Izsijājiet miltus un cepamo pulveri, ieberiet to sviesta masā, tad pievienojiet cukuru un vēlreiz kārtīgi samaisiet.
 4. Ielejiet mīklu ieziestā un ar miltiem apkaisītā formā. Cepiet 150 grādos 35 minūtes.
 5. Gatavo kūksu atdzesējiet 10 minūtes formā, tad izņemiet to un ļaujiet atdzist pilnībā. Pirms pasniegšanas apkaisiet ar pūdercukuru un sagrieziet gabaliņos.